

3.

- Дай ми ножа и седлото,
стремената натъкми. . .
- Цѣла зима пакъ сами,
съ моя синъ хрисимъ и кротъкъ.

- Като стигна, съ първа поща
пращамъ писмо, не тѣжни. . .
- Да те чувамъ здравъ и нивъ,
да не мисля цѣли нощи!

- Тукъ на малкия оставямъ
броеницата си. Ти. . . .
- Ленко, всичко да пестишъ,
и коланъ да ми направишъ!

- Дай сега да те цѣлуна,
дай детето да понося. . .
- На ти стръкъ босилекъ росенъ,
да ме спомняшъ тамъ—край Дунавъ.

- Да се върнешъ въ ранна пролѣтъ,
Ленко, чувашъ ли ни тука? —
твоя малъкъ синъ ти гука,
твоя малъкъ синъ те моли. . .